

Nd.

391. Nefndarátt

um frumvarp til laga um breytingu á fátækralögum frá 10. nóv. 1905.

Frá allsherjarnefnd.

Nefndin hefir athugað frumvarp þetta og getur fallist á stefnu þess, en þykir varhugavert að setja engin takmörk fyrir sjúklingatölu þeirri úr hverju sveitar- og bæjarfjelagi, er ríkissjóður skuli bera kostnað af, en telur þó rjett að rýmka þetta nokkuð frá því, sem nú er.

Hins vegar fellst nefndin á það, að kostnaðinum við dvöl sjúklinga á sjúkrahúsi sje skift milli sveitar- og bæjarfjelaga annars vegar og ríkissjóð hins vegar, eftir þeim hlutföllum, er í frumvarpinu greinir, en telur þó rjett, að sá hluti kostnaðar, er greiðist af sveitar- og bæjarfjelagi, fari ekki fram úr 400 kr. á ári fyrir hvern sjúkling.

Nefndin er samþykk því, að þann styrk, sem veittur er fyrir sjúkrahúsvist, lyf og læknishjálp, megi ekki skoða sem sveitarstyrk, og telur því þessa breytingu byggða á fylstu sanngirni og rjettlæti. En þar sem nefndin leggur til, að hvert sveitar- eða bæjarfjlag njóti ekki ríkissjóðsstyrks nema fyrir ákveðna sjúklingatölu í hvert sinn, þá verður að breyta þessu ákvæði frv. þannig, að þeir sjúklingar, er sjúkrahúsvistar njóta, missi einskis í við það, þó sveitar- eða bæjarfjelagið beri eitt kostnaðinn.

Leggur nefndin því til, að frumvarpið verði samþykkt með eftirfarandi

BREYTINGUM.

1. Við 1. gr.

Greinin orðist svo:

77. gr. fátækralaganna frá 10. nóv. 1905 skal orða þannig:

Ef þurfalingur fer eftir læknisráði á sjúkrahús, annað en holdsveikraspítala, þá greiðir framfærslusveit hans $\frac{2}{3}$ hluta meðlagskostnaðarins, þar með talin lyf og læknishjálp, þó aldrei yfir 400 krónur á ári. Að öðru leyti greiðist kostnaðurinn úr ríkissjóði, en aldrei nema fyrir 4 sjúklinga í einu úr sama sveitar- eða bæjarfjelagi. Um berklaveika sjúklinga fer eftir því, sem ákveðið verður í lögum um varnir gegn berklaveiki, að svo miklu leyti, sem þau lög koma í bága við þessa grein.

Engan þann styrk, sem veittur er fyrir sjúkrahúsvist, en undir hann telst lyf og læknishjálp, má skoða sem sveitarstyrk.

2. Við 2. gr.

Fyrir »600 kr.« komi:

400 kr.

Alþingi, 25. apríl 1921.

Sigurður Stefánsson,
formaður.

Einar Þorgilsson,
framsögum.

Björn Hallsson,
fundaskrifari.

Stefán Stefánsson.

Pjetur Ottesen.